

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/146/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712202834
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712202834.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočičkovej v právnej veci navrhovateľky: F. S. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX L., V. XXXX/XX, zast. JUDr. Martinou Bariakovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom 960 01 Zvolen, Bystrický rad 453/77, proti odporcovi S. Z. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX L., J. K. XX, prechodne bytom XXX XX E. J. XX, zast. advokátom JUDr. Jánom Repášom, Advokátska kancelária so sídlom 960 01 Zvolen, Trhová 4, o zaplatenie 48 000 € s prísl., na odvolanie odporcu zo dňa 25. 01. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/83/2012-138 zo dňa 11. 12. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 48 000 € spolu 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 10. 01. 2012 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrok o trovách konania súd vylúčil na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení súd uviedol:

„Navrhovateľka sa svojim návrhom došlým Okresnému súdu vo Zvolene dňa 22.02.2012 domáhala, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy istiny vo výške 48.000,- Eur spolu s 9 %-tným úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 31.12.2011 do zaplatenia a trov konania.

Svoj návrh odôvodnila tým, že s odporcom uzatvorila ústnu Zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo požičanie 50.000,- Eur. Pre zabezpečenie záväzku z pôžičky uzatvorenej dňa 10.02.2009, si účastníci tejto pôžičky spísali písomné uznanie dlhu, v ktorom odporca uviedol, že uznáva dlh vo výške 50.000,- Eur a zaviazal sa navrhovateľke túto sumu vrátiť. Odporca z uvedenej sumy zaplatil navrhovateľke celkove sumu 2.000,- Eur a to v 4 splátkach dňa 28.12.2010 sumu 500,- Eur, dňa 21.01.2011 sumu 500,- Eur, dňa 28.02.2011 sumu 500,- Eur a dňa 30.03.2011 sumu 500,- Eur. Odporca po tomto už žiadnu inú sumu nezaplatil, pričom dňa 28.12.2011 vyzvala navrhovateľka odporcu na vrátenie zvyšnej sumy 48.000,- Eur a to do 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Uvedenú výzvu si odporca prevzal dňa 30.12.2011. Zároveň nakoľko sa odporca dostal do omeškania žiada, aby súd navrhovateľke priznal aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne.

Navrhovateľka svojim podaním doručeným súdu dňa 29.02.2012 upravila svoj návrh v zmysle výzvy súdu vo veci, od kedy jej majú byť priznané úroky z omeškania v tom, že žiadala, aby jej tieto úroky boli priznané od 10.01.2012 do zaplatenia.

Súd vo veci vydal dňa 05.03.2012 pod sp.zn. 23Ro/36/2012-21 platobný rozkaz, ktorým odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke sumu 48.000,- Eur spolu s 9 %-tným úrokom z omeškania ročne od 10.01.2012 do zaplatenia, ako aj trov konania.

Proti uvedenému platobnému rozkazu podal odporca odpor v ktorom uviedol, že je pravdou skutočnosť o podpísaní uznania dlhu voči navrhovateľke, avšak v čase keď toto podpisoval, žil s ňou v spoločnej domácnosti a podpísal to na základe tej skutočnosti, že navrhovateľka mu povedala, že nemá dôveru k členom svojej rodiny a prepíše na neho svoje životné poistenie. Vzhľadom k tomu, že on jej nemal čo poskytnúť, tak sa dohodli, že ona prepíše svoje životné poistenie na jeho osobu a on podpíše uznanie dlhu na poistnú sumu a že takto si budú kompenzovať svoju vzájomnú dôveru. Táto dôvera vyplývala aj z toho, že si plánovali spoločnú budúcnosť a chceli spolu stavať dom v obci H.. S navrhovateľkou žil v spoločnej domácnosti od augusta 2008 asi dva roky. Po nezhodách odišiel zo spoločnej domácnosti v mesiaci 2010 (nie je uvedený konkrétny mesiac). Od tejto doby bol s navrhovateľkou sporadicky v telefonickom kontakte, pričom nikdy nepadla zmienka o vrátení finančných prostriedkov. Navrhovateľka mu nikdy neposkytla pôžičku vo výške 50.000,- Eur. Na základe tohto žiada, aby súd nariadil pojednávanie.

Súd z písomného vyjadrenia doručeného zo strany právnej zástupkyne navrhovateľky dňa 21.08.2012, ktorým reagovala na odpor odporcu proti platobnému rozkazu zistil, že nie je pravdou, že navrhovateľka s odporcom žila v spoločnej domácnosti a že by na neho prepísala jej životné poistenie. Pravdou je iba tá skutočnosť, že navrhovateľka v období, keď požičala odporcovi sumu 50.000,- Eur, mala s ním vzťah, ktorý však nepovažovala za taký vážny, aby spolu zdieľali spoločnú domácnosť. Je absolútne absurdné tvrdenie odporcu, že by z dôvodu, že jej odporca ako spolubývajúca osoba nemal čo poskytnúť, ona na neho prepísala životné poistenie a že odporca navrhovateľke z rovnakého dôvodu podpísal uznanie dlhu na akúkoľvek poistnú sumu. Poukazuje na to, že životné poistenie navrhovateľka nikdy nemala a je to klamstvo, že by akákoľvek poistná zmluva z akéhokoľvek životného poistenia mala zodpovedať odporcovým jeho vlastnou rukou vyhotovenému a podpísanému uznaniu dlhu. Taktiež tvrdenie odporcu, že si s navrhovateľkou plánovali spoločnú budúcnosť ako stavať dom v obci K. je nepravdivé, čo preukazuje aj skutočnosť produkovaná samotným odporcom v odpore, kde uvádza: „Ja ako s ňou žijúci v spoločnej domácnosti som jej nemal čo poskytnúť...“ Keďže odporca sám uvádza, že nemal navrhovateľke ako spoluživú osobu čo poskytnúť, toto vyvracia jeho tvrdenie o tom, že by s ním bolo vôbec možné stavať spoločne dom, toľko keď v tej dobe nedosahoval žiadny príjem.

Podľa § 174 ods. 2 O.s.p., ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že odporca podal odpor včas a s odôvodnením vo veci samej, týmto sa platobný rozkaz zrušil a súd nariadil pojednávanie.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 119 ods. 3 O.s.p., ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takého vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Súd vyššie uvedené paragrafy uvádza z toho dôvodu, že odporca ani jeho právny zástupca sa nedostavili na pojednávanie konané dňa 11.12.2012 s tým, že odporca zaslal súdu dňa 10.12.2012 žiadosť o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, kde sa ako príloha nachádza výmenný list - poukaz podpísaný MUDr. DX, s pracoviskom Sliač, Poliklinika Novopharm, s. r. o., v ktorom sa uvádza bolesť hrdla odporcu. Súď poukazuje na tú skutočnosť, že odporca bol volaný na pojednávania dvoma predvolaniami a to na pojednávanie konané dňa 24.10.2012 ako aj na pojednávanie konané dňa

11.12.2012. Uvedené predmetné predvolania si odporca prevzal do vlastných rúk, pričom súd poukazuje na tú skutočnosť, že priamo na predvolaní sa na strane 4 nachádza § 119 ods. 1 O.s.p., ktorý hovorí, že pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov a v zmysle ods. 3 uvedeného paragrafu, ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav, musí návrh na odročenie obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Zároveň súd teda poukazuje na to, že súdu nebolo žiadnym spôsobom predložené vyjadrenie ošetrojúceho lekára, ktoré by takéto ospravedlnenie obsahovalo. Z tohto dôvodu súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával aj v neprítomnosti odporcu.

Zároveň súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že na pojednávanie sa nedostavil ani právny zástupca odporcu s tým, že tento dňa 06.12.2012 zaslal súdu ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania vzhľadom ku skutočnosti, že má neodkladné pracovné záležitosti mimo sídla kancelárie. Žiadny iný dôvod neuviedol. Súd poukazuje na to, že právny zástupca odporcu zároveň vo svojom ospravedlnení uvádza, že prebral dňa 03.12.2012 predvolanie na toto pojednávanie. Súd mal však preukázanú tú skutočnosť, že právny zástupca odporcu si prevzal predvolanie v zmysle doručky osobne dňa 30.11.2012 a nie ako on uvádza 03.12.2012 s tým, že zároveň neuviedol žiadne také dôvody, pre ktoré by súd nemal pojednávať. Skutočnosť, že súd bude pojednávať, a že súd nebude akceptovať jeho žiadosť o odročenie pojednávania, bola právnomu zástupcovi odporcu oznámená písomne dňa 10.12.2012 a to e-mailom.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Na základe listinného dôkazu - Vyhlásenie o uznaní dlhu bolo zistené, že odporca týmto listom doslovne uviedol, že uznáva svoj dlh voči veriteľovi F. S. A., nar. XX.XX.XXXX z titulu pôžičky vo výške 50.000,- Eur čo do dôvodu a výšky v celom rozsahu a zaväzuje sa takto uznaný dlh v uvedenej výške veriteľovi vrátiť. Zároveň uviedol, že uznáva dlh voči veriteľovi, ktorý vznikol z dvojstranného právneho úkonu a to Zmluvy o pôžičke peňazí medzi ním ako dlžníkom a medzi Ing. S. A. ako veriteľom. Toto vyhlásenie o uznaní dlhu vykonáva na základe svojej pravej a slobodnej vôle a na základe jeho prejavu. Svojim podpisom osvedčuje správnosť obsahu a pravosť tohto jeho vyhlásenia o uznaní dlhu. Vo Zvolene dňa 10.02.2009. Podpis.

Súd zo štyroch výpisov z účtu navrhovateľky zistil, že na účet navrhovateľky bola vložená 4 x suma vo výške 500,- Eur a to dňa 28.12.2010, 21.01.2011, 28.02.2011 a 31.03.2011. V uvedených výpisoch je všade uvedené „vklad v hotovosti“, suma 500,- Eur a pod tým meno „Z. S.“

Na základe písomnej výzvy adresovanej právnym zástupcom navrhovateľky odporcovi bolo zistené, že právna zástupkyňa oznámila odporcovi, že zastupuje F. S. A.. Poukazuje na tú skutočnosť, že jej klient ako veriteľ uzatvoril s ním ako dlžníkom zmluvu v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka o pôžičke, ktorej predmetom bola suma 50.000,- Eur. Uvedenú dlžobu ste čo do dôvodu a výšky uznali. Uvádzame, že k dnešnému dňu ste z vyššie uvedeného dlhu uhradili sumu vo výške 2.000,- Eur a teda Váš dlh predstavuje sumu 48.000,- Eur. Na základe vyššie uvedených skutočností Vás ako dlžníka vyzývame, aby ste svoj dlh vo výške 48.000,- Eur uhradili do 10 dní odo dňa prevzatia tohto listu. Zároveň Vás upozorňujeme, že v prípade ak v uvedenej lehote dlžnú sumu neuhradíte, budeme nútení sa s nárokom klienta obrátiť na príslušný súd. Uvedená výzva bola odporcovi doručená dňa 30.12.2011.

Na základe vyjadrenia právnej zástupkyne navrhovateľky na pojednávaní konanom dňa 11.12.2012 bolo zistené, že odporca do dňa pojednávania nezaplatil žiadnu sumu a preto je dlžný celú vymáhanú sumu vo výške 48.000,- Eur. Taktiež opätovne poukazuje na to, že účastníci mali k sebe určité citové väzby v čase poskytnutia tejto pôžičky, avšak tieto postupne oslabovali a približne 1 rok po poskytnutí tejto pôžičky nastal rozchod medzi účastníkmi a to niekedy v mesiaci január 2010. Odporca sa v tomto čase aj rozvádza a tieto peniaze sa možno použili aj na vyrovnanie BSM, ako aj na jeho podnikanie. Na základe týchto skutočností poukazuje na to, že bolo preukázané, že došlo k uzatvoreniu pôžičky, ktorá bola definovaná v uznaní dlhu a preto žiada, aby súd rozhodol tak, ako oni navrhujú a zároveň im priznal aj trovy konania.

Na základe vyjadrenia navrhovateľky na pojednávaní konanom dňa 11.12.2012 bolo zistené, že táto si uvedomuje nerozvážnosť svojho konania, avšak ona mala odporcu rada a preto mu požičala tieto peniaze. Časť peňazí jej poskytol otec a časť si zarobila.

Súd z vyjadrenia svedkyne XX.XX.XXXX na pojednávaní konanom dňa 11.12.2012 zistil, že ona pozná navrhovateľku ako aj odporcu, pričom navrhovateľku z dôvodu, že krátky čas spolupracovali a odporcu z dôvodu, že keď sa niekedy s navrhovateľkou stretli, bola spolu aj s ním. Vo veci uvedenej pôžičky poukazuje na to, že navrhovateľka ju niekedy vo februári 2009 oslovila, či by nemohla k nej prísť s tým, že by chcela pánovi S. požičať nejaké peniaze. Svedkyňa uviedla, že sa u nich niekedy približne o 16.30 hod. zastavila a bola pri odovzdaní peňazí v celkovej sume 50.000,- Eur. Zároveň poukazuje na to, že účastníci si podpísali aj nejaký papier, avšak ona tento papier nečítala. Uvedené peniaze mal pán K. použiť zrejme na nejaké podnikanie.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p., súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Súd na paragrafy týkajúce sa vykonávania dôkazov a to § 120 ods. 1 a ods. 4 O.s.p. poukazuje z toho dôvodu, že odporca bol vyzvaný súdom na predloženie všetkých dôkazov na preukázanie svojich tvrdení a to písomnou formou v rámci predvolania na pojednávanie na deň 24.10.2012 a na deň 11.12.2012. Súd teda mal za to, že odporca a samozrejme aj jeho právny zástupca vedel o tých skutočnostiach, že sú povinní nielen určité skutočnosti tvrdiť, ale aj tieto skutočnosti preukázať relevantnými dôkazmi. Súd v zmysle vyššie uvedeného poukazuje na to, že teda rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov a na zásadu kontradiktórnosti. Preto môže zobrať do úvahy len tie skutočnosti, ktoré zo samotného dokazovania vyplynuli a boli preukázané. Samotné tvrdenia súd nevezme do úvahy v tom prípade, ak tieto nemá za preukázané.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh navrhovateľky je v celom rozsahu dôvodný, pričom poukazuje predovšetkým na tie skutočnosti a dôkazy, ktoré počas konania vyplynuli v rámci dokazovania. Súd v rámci zhodnotenia dôkazov mal jednoznačne preukázané, čo bolo aj odporcom potvrdené, že odporca uznal dlh vo výške 50.000,- Eur a to z dôvodu titulu pôžičky, ktoré si požičal od navrhovateľky dňa 10.02.2009. Zároveň však súd poukazuje na to, že odporca okrem svojich tvrdení v odpore žiadnou inou skutočnosťou nepreukázal, že by si nepožičal a zároveň že by od navrhovateľky neprevzal sumu vo výške 50.000,- Eur, čo aj sám vlastnoručným podpisom potvrdil. Jeho tvrdenia, že navrhovateľka na neho prepísala životné poistenie, neboli ničím podložené a ani nežiadal vykonať takéto dôkazy, na čo bol výslovne súdom tak, ako súd poukázal, minimálne dvakrát písomne vyzvaný pri predvolaniach na pojednávanie. Súd teda nemohol vychádzať z tvrdení odporcu, že nedošlo k požičaniu peňazí z dôvodu, že takáto skutočnosť sa pred súdom žiadnym spôsobom nepreukázala. Je predovšetkým na odporcovi preukázať v prípade že už podpísal uznanie dlhu, že došlo k nejakému fiktívnemu, resp. nepravdivému podpisaniu uznania dlhu.

Naopak, bola to navrhovateľka, v prospech ktorej svedčenia vykonané dôkazy a to jednak listina o uznaní dlhu podpísaná odporcom, ďalej taktiež výpoveď svedkyne Q. a taktiež nezanedbateľnou je aj skutočnosť, že došlo zo strany odporcu k plneniu určitých súm navrhovateľke a to po 500,- Eur v dňoch 28.12.2010, 21.01.2011, 28.02.2011 a 31.03.2011. Odporca žiadnym spôsobom nepreukázal, z akého dôvodu tieto sumy posielal navrhovateľke a keďže navrhovateľka uvedenú sumu odpočítala z pôžičky medzi ňou a odporcom je zrejme, že týmito platbami odporca z časti vracal navrhovateľke požičané

peniaze. Zároveň taktiež súd poukazuje na tú skutočnosť, že odporca vo svojom odpore uvádza nepravdivo aj tú skutočnosť, že navrhovateľka nikdy od neho uvedenú sumu nežiadala vrátiť, pričom súd mal jednoznačne preukázanú tú skutočnosť, že tento bol vyzvaný priamo právnu zástupkyňou navrhovateľky listom zo dňa 28.12.2011 na zaplatenie tejto sumy, ktorú výzvu si odporca prevzal dňa 30.12.2011.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. platný k 10.01.2012, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd zároveň navrhovateľke priznal aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to vo výške 9 %, ktorá predstavuje zákonnú sadzbu v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Výška úrokov z omeškania bola stanovená v nadväznosti na vyššie uvedené paragrafy s tým, že v čase keď sa dostal odporca do omeškania, bola sadzba ECB vo výške 1 % s tým, že takto zvýšená sadzba o 8 percentuálnych bodov predstavuje 9 % ročne. Vo veci od kedy súd zaviazal odporcu na platenie úrokov z omeškania, t.j. od kedy sa dostal do omeškania, súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že odporca bol listom zo dňa 28.12.2011, ktorý mu bol doručený dňa 30.12.2011 vyzývaný na zaplatenie tejto sumy vo výške 48.000,- Eur v lehote 10 dní. Teda lehota, dokedy mal odporca zaplatiť uvedenú sumu uplynula dňa 09.01.2012 s tým, že od nasledujúceho dňa sa odporca dostal do omeškania, v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej“.

Proti rozsudku odvolanie podal odporca. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Odporca uviedol, že dňa 26. 11. 2012 udelil plnomocenstvo na zastupovanie advokátskej kancelárii JUDr. Ján Repáš, dňa 30. 11. 2012 jeho zástupca prevzal predvolanie na pojednávanie, ktoré bolo vytyčené na deň 11. 12. 2012. Jeho právny zástupca sa však v dňoch 10. 12 až 11. 12 2012 nachádzal mimo sídla kancelárie a tak toho istého dňa okresnému súdu doručil podanie advokátskej kancelárie so žiadosťou o odročenie hlavného pojednávania vytyčeného na deň 11. 12. 2012 na iný termín z neodkladných pracovných záležitostí mimo sídla kancelárie. Dňa 10. 12. 2012 tak isto bolo doručené okresnému súdu podanie odporcu, že zo zdravotných dôvodov sa nemôže zúčastniť pojednávania a žiadal ho odročiť na iný termín. K žiadosti pripojil doklad MUDr. O. X., z ktorého vyplýva, že má odporca tri dni kľud na lôžku.

K odročeniu pojednávania však nedošlo. O tom, že zákonný sudca bude vo veci konať mu bolo oznámené emailom dňa 10. 12. 2012 o 10,59 h avšak právny zástupca sa už nenachádzal v kancelárii a túto správu neobdržal. Odporca takto dospel k záveru, že mu bola súdom odňatá možnosť konať pred súdom, pretože jemu odporcovi ako účastníkovi konania a jeho právneho zástupcovi bola znemožnená realizácia procesných práv, ktoré účastníkovi konania priznáva Občiansky súdny poriadok.

Odvolateľ tiež tvrdí, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav a osvojil si iba tvrdenia prednesené právnym zástupcom žalobcu a svedka. Svedok sa však nezúčastnil žiadneho odovzdávania finančnej hotovosti. Taktiež nikdy nebol prítomný pri podpise nejakého papiera. Odporca uviedol, že je pravdou, že dňa 10. 02. 2009 podpísal uznanie dlhu voči F. S. A.. V tom čase bola navrhovateľka už rozvedená a on s ňou žil v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka mu povedala, že nemá dôveru k členom svojej rodiny a povedala mu, že na meno odporcu prepíše svoje životné poistenie. Vzhľadom k tomu, že odporca ako s ňou žijúci v spoločnej domácnosti jej nemal čo poskytnúť tak sa dohodli, že prepíšu svoje životné

poistenie na jeho osobu a on jej podpíše uznanie dlhu na poistnú sumu a že takto si budú kompenzovať vzájomnú dôveru. Plánovali spoločnú domácnosť a chceli spolu stavať dom v obci K..

Tvrdenia prezentované právnym zástupcom navrhovateľa nie sú pravdivé. Z podanej výzvy na zaplatenie dlžnej sumy je zrejmé, že navrhovateľ sa odvoláva na zmluvu o pôžičke, ktorá mala byť v tomto znení písomná a následne v žalobe s návrhom na vydanie platobného rozkazu tvrdí, že išlo o ústnu zmluvu o pôžičke.

Navrhovateľka na jednej strane uvádza, že s odporcom nikdy nemala vzťah a nežili v spoločnej domácnosti a na druhej strane však tento vzťah existoval v období, keď odporcovi požičala sumu 50 000 €. Ale tento vzťah nepovažovala za vážny.

Svedkyňa L. Q. potvrdila, že navrhovateľka žili v spoločnej domácnosti.

Odporca je presvedčený, že navrhovateľka zneužila dobrú vieru odporcu a jej konanie považuje za v rozpore s dobrými mravmi. Podľa odporcu sa malo vykonať dokazovanie zamerané na skutočnosť, akým spôsobom a či vôbec bola finančná pôžička odporcovi odovzdaná. Súd sa tiež mal zamerať na skutočnosť, či vôbec navrhovateľka v danom čase disponovala sumou minimálne 30 000 €, keďže na pojednávaní tvrdila, že 20 000 € mala požičaných od otca na stavbu domu. Súd si mal vyžiadať stanovisko banky, či vôbec navrhovateľka v mesiaci februári 2002 disponovala sumou 50 000 €.

Ďalej odporca uvádza, že svedkyňa Q. nehovorila pravdu v tom, že bola prítomná pri prevzatí finančnej hotovosti a podpísaní listiny. Navrhovateľka nikdy neuviedla vo svojich podaniach, že existuje svedok, ktorý sa zúčastnil prevzatia finančnej hotovosti a podpísania listiny.

K podanému odvolaniu sa navrhovateľka vyjadrila. Poukázala, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že žalovanému titulom pôžičky odovzdala obnos vo výške 50 000 €, ktorý záväzok žalovaný uznal tak čo do dôvodu aj výšky vlastnoručne vyhotoveným uznaním dlhu. Z tejto pôžičky vrátil žalobkyni iba 2 000 €. Žiadala preto rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť. Na trovách odvolacieho konania si uplatnila za jeden úkon právnej služby 519,49 € a režijný paušál 7,81 €, spolu 527,30 €. Na trovách konania celom žiadala priznať 6 727,69 €.

Navrhovateľka sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že súd nedostatočne zistil skutkový stav a že svojim postupom odňal žalovanému možnosť konať pred súdom. Poukázala na ust. § 101 ods. 2 OSP. Súd postupoval správne keď prejednal vec v neprítomnosti žalovaného. V odôvodnení rozhodnutia túto skutočnosť aj riadne zdôvodnil. Žalovaný svoju neúčast kvalifikovane tak ako to vyžaduje znenie ust. § 119 ods. 2 a 3 OSP neospravedlnil.

Zo zistení, ktoré vyplynuli z listinných dôkazov, ktoré produkoval žalovaný do súdneho spisu je nepochybné, že nemal splnené podmienky na odročenie pojednávania ani v dôsledku doručeného ospravedlnenia neúčasti na nariadenom pojednávaní zo strany právneho zástupcu, pretože podľa ustálenej judikatúry súdov je ospravedlnenie právneho zástupcu dôvodné iba vtedy, ak právny zástupca zároveň súdu oznámi konkrétne údaje o svojej neúčasti vrátane miesta a času konanej udalosti, pre ktorú sa nemôže nariadeného pojednávania zúčastniť, aby súd mohol riadne posúdiť, či ide o ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, čo právny zástupca žalovaného neurobil. Súd svojim procesným postupom neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom.

Ust. § 101 ods. 1 OSP ukladá účastníkovi prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania. Podľa § 120 ods. 1 OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný si však povinnosti tvrdenia a dôkaznú povinnosť nesplnil. Tak neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno, keď riadne uzatvorenie zmluvy o pôžičke, odovzdanie a prevzatie peňazí rozporoval pochybnými až absurdnými skutočnosťami a vyhotovenie vlastnoručného uznania svojho dlhu voči žalobkyni nerozporoval. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný ani jeho právny zástupca nepožadovali v konaní vykonať žiadny dôkaz napriek tomu, že žalovaný tak mal a mohol urobiť už v písomnej komunikácii so súdom tak, ako to urobila žalobkyňa. V prípade uznaného dlhu platí právna domnienka, že dlh v čase jeho uznania existoval, ktorá domnienka je vyvrátiteľná jedine dôkazom opaku a teda dôkazné bremeno zaťažovalo žalovaného. Je to žalobkyňa, ktorá je v konaní aktívna a vlastne uľahčuje veriteľovi procesné postavenie v tomto spore. Veriteľ nemusí preukazovať vznik dlhu ani jeho výšku v

dobe uznania. Ak dlžník namieta, že dlh nevznikol, že bol splnený alebo zanikol, musí to preukázať. Navrhovateľka uviedla, že nemôže súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že súd sa mal zamerať na dokazovanie v odvolaní uvedených skutočností napriek tomu, že žalovaný nenavrhol v konaní vykonať žiadny dôkaz. Ak žalovaný uvádza v odvolaní, že žalobkyňa najprv uvádzala skutočnosti ohľadom zmluvy o pôžičke tak, ako by táto zmluva mala byť uzavretá písomne, a až v žalobe tvrdí, že išlo o ústnu zmluvu o pôžičke, žalobkyňa poukázala, že už vo „výzve na zaplatenie sumy“ zo dňa 28. 11. 2012 uvádzala, že so žalovaným zmluvu o pôžičke uzavrela, kedy uzatvorením zmluvy je tak jej uzatvorenie ústne ako aj písomné. Žalobkyňa doručila žalovanému predžalobnú výzvu zo dňa 28. 12. 2011 dňa 30. 12. 2011. Žalovaný však na túto výzvu nijako nereagoval. Nie sú pravdivé ani tvrdenia žalovaného o tom, že peňažné sumy v obnose 2 000 €, ktoré poukázal žalovanej boli jeho príspevkom do domácnosti, pretože v čase, keď žalovaný žalobkyňu predmetné obnosy po 500 € poukazoval, tak účastníci konania mali už prerušené kontakty a v tom čase ho žalobkyňa opakovane kontaktovala jedine s požiadavkou na vrátenie pôžičky.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OPS ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza:

Odporca tvrdí, že mu bola súdom odňatá možnosť konať pred súdom, pretože jeho žiadosti o odročenie pojednávania ani žiadosti jeho právneho zástupcu nebolo vyhovené.

Treba zdôrazniť, že možnosť zúčastniť sa na súdnom pojednávaní je právom každého účastníka a záleží výlučne na ňom, či tohto práva využije alebo nie.

Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t. j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť, riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy a súčasne sú vážne (dôležité, ospravedlniteľné), ako z hľadísk objektívnych i subjektívnych. Súd pritom zvažuje závažnosť dôvodov na odročenie pojednávania.

Účastníkovi nie je postupom súd odňatá možnosť konať pred súdom ak o odročenie pojednávania nepožiada účastník z dôležitých dôvodov. Súd posudzuje žiadosť účastníka o odročenie pojednávania len z hľadiska dôvodov, existenciu ktorých môže preveriť zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase rozhodovania o žiadosti účastníka. Dôvod žiadosti o odročenie pojednávania posudzuje súd predovšetkým z hľadiska preukázania skutočností z ktorých účastník vyvodzuje existenciu dôležitého dôvodu v zmysle ust. § 101 ods. 2 OSP. Pokiaľ uvedená skutočnosť nie je v čase rozhodovania súdu o tejto žiadosti účastníka hodnoverne preukázaná, zostáva jeho žiadosť iba v rovine nepodložených tvrdení. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t. j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho tak i subjektívneho, teda či mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená, alebo je závažná. Pokiaľ zástupca žalovaného žiadal o odročenie pojednávania, vzhľadom ku skutočnosti, že dňa 11. 12. má neodkladné pracovné záležitosti mimo sídla kancelárie, takáto žiadosť nie je ani konkrétna, aby ju súd mohol zväžiť a preveriť, nie je vecná a dôležitosť dôvodu odročenia sa z tejto žiadosti vyvodíť nedá. Navyiac odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 111/92. Podľa tohto rozhodnutia, ak zástupca účastníka prevzal predvolanie na pojednávanie s dostatočným časovým predstihom, v čerpaní dovolenky týmto zástupcom v čase pojednávania nemožno vidieť dôležitý dôvod pre jeho odročenie. Žalovaný osobne dňa 10. 12. 2012 doručil súdu lekárske potvrdenie MUDr. O. X., podľa ktorého trpí bolesťou hrdla a doporučená indikácia je ibalgin a tri dni kľud na lôžku. Potvrdenie predložené žalovaným nemožno považovať za lekárske potvrdenie, z ktorého nepochybne vyplýva, že účasť žalovaného na

povednávani by mohla mať nepriaznivý vplyv na jeho zdravotný stav. Už uvádzaný „tri dni kľud na lôžku“ nebol nariadený, ale bol doporučený.

Žalovaný v podanom odvolaní prevzatie peňazí od žalobkyne nespochybňuje, ale uvádza, že malo ísť o nejakú „kompenzáciu za prepísanie životnej poisťky“. Žalovaný ale neuviedol či vôbec došlo k tvrdenému prepísaniu poisťky.

K ďalšiemu tvrdeniu žalovaného odvolací súd zastáva názor, že nie je dôvod na preukazovanie či navrhovateľka „v danom“ čase disponovala sumou minimálne 30 000 € a na preukázanie tejto skutočnosti by malo byť vyžiadané stanovisko ČSOB - a. s., pobočka Zvolen, či vôbec v mesiaci február 2002 disponovala navrhovateľka sumou 50 000 € ako aj či navrhovateľka mala v tejto banke uzavretý sporiaci účet.

Preukázanie takýchto skutočností v jedinej banke nie je ani podporným dôkazom, že navrhovateľka peniaze, ktoré pri pôžičke odovzdala odporcovi, mala alebo nemala.

Odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 OSP. O odvolacích trovách preto v konečnom dôsledku rozhodne súd prvého stupňa.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.